

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

1 Korintiërs 1:1-17

Paulus had geholpen bij het oprichten van de kerk in Korinthe (Handelingen 18:1-18). Hij verbleef meer dan een jaar in Korinthe om onderwijs te geven over Jezus.

In deze brief herinnerde Paulus de Korintiërs eraan dat God hem had gekozen om een apostel te zijn. Paulus diende de Korintiërs niet op basis van zijn eigen gezag, maar op Gods gezag.

De Korintiërs maakten deel uit van Gods volk omdat zij in Jezus geloofden. God had hen gezegend en hen een leven met Jezus gegeven.

Paulus smeekte hen om te stoppen met ruziën. De Korinthische gelovigen hadden zich opgesplitst in verschillende groepen die verschillende menselijke leraren volgden. Deze leraren waren Paulus, Apollos en Petrus. Toch leerden deze drie mannen allemaal dat mensen alleen Heer Jezus Christus moesten volgen.

Paulus maakte heel duidelijk dat de Korintiërs geen enkele menselijke leraar moesten volgen. Jezus dienen als Heer verenigt zijn volgelingen als één.

1 Korintiërs 1:18-31

Gods wijsheid verschilt sterk van wat Paulus de wijsheid van de wereld noemt. Hij verwees naar zonde en manieren van denken en handelen die voortkomen uit zondige verlangens.

De wijsheid van de wereld is niet gebaseerd op de wegen van God. Paulus toont aan hoe God op manieren werkt die mensen niet verwachten. Hij werkt vaak door middel van dingen en mensen die als dwaas en onbelangrijk worden gezien.

Het grootste voorbeeld hiervan is hoe Jezus aan het kruis werd genageld en stierf. Voor degenen rondom Jezus leek het alsof hij volledig had gefaald. Maar God werkte krachtig door Jezus' dood heen. Door zijn dood bevrijdt Jezus mensen van de macht van zonde en dood.

Aan het kruis leek Jezus zwak en dwaas, maar in werkelijkheid was Hij krachtig en wijs. De volgelingen van Jezus moeten niet opscheppen over hun eigen wijsheid of kracht. In plaats daarvan

moeten ze anderen vertellen over de wonderbaarlijke werken van de Heer.

1 Korintiërs 2:1-16

Paulus was een voorbeeld voor de Korintiërs van hoe God werkt door zwakke mensen. Paulus was niet slim en sluw met hen. Hij onderwees hen over Gods liefde en de dood van Jezus aan het kruis.

Het waren niet de woorden van Paulus of de manier waarop hij sprak die de Korintiërs geloof gaven. Ze hadden geloof in God omdat ze de kracht van de Heilige Geest door Paulus zagen werken. Zonder Gods kracht was Paulus zwak.

Paulus legde uit hoe Gods kracht en wijsheid verschillen van die van de wereld. Hij sprak over menselijke autoriteiten die denken dat ze veel macht hebben. Ze proberen anderen te beheersen en hen met geweld dingen te laten doen. Het waren zulke machthebbers die Jezus hebben laten doden.

Ze begrepen het mysterie van Christus niet. Ze realiseerden zich niet dat Jezus de Zoon van God is en de ware Heer. Ze beseften niet dat Jezus de leider is die anderen dient. Hij offerde zichzelf op voor anderen.

Deze boodschap over Jezus kan niet alleen begrepen worden op basis van de manier waarop mensen denken. Mensen hebben de hulp van Gods Geest nodig om geestelijke zaken te begrijpen. De Heilige Geest onderwijst gelovigen in Gods wijsheid. Op deze manier kunnen zij denken en handelen zoals Jezus. Ze kunnen doen wat God van hen verlangt. Dat is wat het betekent om de Geest van Christus te hebben.

1 Korintiërs 3:1-9

De gelovigen in Korinthe waren geestelijk niet gegroeid of sterker geworden in hun geloof. Paulus zei dat ze nog steeds als baby's in hun geloof waren. Ze hadden over Jezus gehoord en geloofden in Hem, maar ze leefden niet als mensen die vervuld waren met de Heilige Geest. Ze leefden nog steeds zoals ze deden voordat ze Jezus vertrouwden.

Dit was de reden waarom ze jaloers waren en ruzie maakten. Paulus zei dat ze zich gedroegen volgens de manieren van de wereld. Hij sprak over zondige levenswijzen. Deze manieren verhinderden de

gelovigen om uit te groeien tot gezonde en sterke volgelingen van Jezus.

Paulus legde uit dat de gelovigen te vergelijken zijn met een veld. Wanneer mensen anderen over Jezus vertellen, is het alsof ze zaden in dat veld planten en water geven. Paulus en Apollos hadden dit voor de kerk in Korinthe gedaan. Het veld behoort aan God toe, en Hij laat de zaden uitgroeien tot gezonde planten. Dit is een metafoor voor hoe gelovigen groeien terwijl ze op Jezus vertrouwen en Hem volgen.

1 Korintiërs 3:10-23

Gelovigen die het goede nieuws over Jezus delen, worden door Paulus beschreven als bouwers voor God. Wanneer ze anderen over Jezus vertellen, leggen ze als het ware de fundering voor een gebouw. Paulus deed dit voor de gemeente in Korinthe.

Paulus vroeg de Korintiërs waarop zij bouwden op het fundament dat hij had gelegd. Hij sprak over hoe zij hun geloof in de praktijk brachten. God zal beoordelen en testen wat mensen denken en doen. Leringen over Jezus die niet waar zijn, zullen vergaan als een gebouw dat in brand vliegt. Werk dat niet gebaseerd is op Gods Geest zal ook vergaan. Wat waar is en gebaseerd op Jezus zal blijven bestaan op de oordeelsdag. Het zal door God gezegend worden.

Paulus wilde dat de Korintiërs zouden zijn zoals de wijze bouwers waarover Jezus onderwees in Matteüs 7:24-29. Wijze bouwers luisteren naar Jezus en gehoorzamen Hem. Dwaze bouwers volgen hun eigen ideeën of die van andere menselijke leraren. Het gebouw waarover Paulus sprak, was de tempel. Jezus is het fundament en Jezus' volgelingen vormen het gebouw zelf. De Heilige Geest woont onder hen. Dit is een beeld van hoe God aanwezig is op aarde door gelovigen.

1 Korintiërs 4:1-21

Paulus gebruikte zichzelf en Apollos als voorbeelden om te illustreren hoe kerkleiders zouden moeten zijn. Kerkleiders zijn dienaren van Christus. God heeft hen het vertrouwen geschonken om anderen de waarheid over Jezus te onderwijzen.

Paulus beschreef de leringen over Jezus als mysteries. Ze zijn als een schat waar kerkelijke leiders trouw voor moeten zorgen. God zal beoordelen hoe goed ze hierin geslaagd zijn.

Trouwe kerkelijke leiders volgen Jezus' voorbeeld terwijl ze onderwijs geven en mensen dienen. Ze worden vaak geconfronteerd met lijden en kunnen als zwak en dwaas worden beschouwd. Zelfs wanneer ze slecht behandeld worden, blijven ze goed doen voor degenen die hen pijn doen.

Ze fungeren als geestelijke ouders voor de mensen met wie ze het goede nieuws delen. Als leiders moeten ze een voorbeeld geven aan andere gelovigen over hoe te dienen. Toch volgden de gelovigen in Korinthe Paulus' voorbeeld niet. Velen van hen verwachtten dat het leven met Jezus probleemloos zou zijn. Ze dachten dat ze alles zouden hebben wat ze nodig hadden en wensten. Bovendien maakten ze ruzie over welke kerkleider beter was. Paulus maakte duidelijk dat ze daarmee moesten stoppen. Alles wat kerkleiders en gelovigen hebben, is een geschenk van God. En de gaven van God zijn bedoeld om anderen te dienen.

1 Korintiërs 5:1-13

De Korinthische kerk stond gelovigen toe om door te gaan met zondigen en opzettelijk schade te veroorzaken, en ze waren hier trots op. Ze wisten dat Jezus hen had bevrijd van het zijn van slaven van de zonde. Christus deed dat toen Hij zichzelf opofferde als het Lam van God tijdens het Pascha.

Hierdoor beschouwden de Korintiërs zonde niet als een serieus probleem. Paulus beschreef zonde en kwaad als gist die zich door het brooddeeg verspreidt. De gelovigen in Korinthe hadden op zondige manieren geleefd voordat ze Jezus gingen volgen. Deze manieren omvatten opscheppen, trots, haat, seksuele zonde en steeds meer dingen willen. Ze omvatten ook het vertellen van leugens, bedrog en het aanbidden van beelden van valse goden.

Paulus maakte heel duidelijk dat gelovigen niets met zonde te maken mogen hebben. In plaats daarvan moeten gelovigen op eerlijke en ware manieren leven. Dit is een heilig leven. Paulus beschreef het als een nieuw deeg zonder gist. Brood zonder gist is wat de Joden aten tijdens het Pascha.

Paulus legde uit hoe de Korintiërs moesten omgaan met gelovigen die trots waren op hun zonde. Ze moesten hen veroordelen. Dit betekende dat ze het probleem moesten herkennen en actie moesten ondernemen om het te stoppen. Ze moesten uit de buurt blijven van zulke mensen. Mensen die trots zijn op hun zonde mogen niet in de kerkgemeenschap blijven. Dit komt omdat mensen

die willen blijven zondigen Jezus niet als Heer dienen. Ze veroorzaken schade die de kerk zou kunnen vernietigen. En de Korintiërs moesten zulke mensen aan Satan overleveren. Satan is een andere naam voor de duivel.

Dit betekende dat zulke mensen zich moesten bekeren en zich moesten afwenden van hun zonden. Tot die tijd moesten zij worden beschouwd als onderdeel van het koninkrijk van Satan in plaats van het koninkrijk van God.

1 Korintiërs 6:1-11

De gelovigen in Korinthe hadden vaak meningsverschillen. Ze daagden elkaar voor de rechter. Ze vertrouwden op rechters die geen gelovigen waren om verstandige beslissingen voor hen te nemen. Paulus wees op de vele problemen die hiermee gepaard gingen.

Hij had hen al gesmeekt om te stoppen met ruzie maken. Hij drong er bij hen op aan om hun problemen op een godvruchtige manier aan te pakken. Ze zouden nooit anderen moeten bedriegen of iemand kwaad doen. Ze zouden goed moeten doen voor iedereen, zelfs voor degenen die hen kwaad doen. Voor problemen die ze met elkaar hebben, zouden ze hulp moeten zoeken bij wijze gelovigen.

Paulus herinnerde de gelovigen in Korinthe eraan dat Jezus de macht van de zonde in hun leven beëindigde. Hij maakte hen rechtvaardig voor God. Dit betekent dat zij deel zullen uitmaken van het koninkrijk van God. Wanneer Gods koninkrijk volledig komt, zal Jezus zijn autoriteit met hen delen.

Jezus had zijn discipelen verteld dat zij over de 12 stammen van Israël zouden oordelen (Matteüs 19:28). Paulus legde uit dat gelovigen de hele wereld en zelfs de engelen zouden oordelen. Dat is de toekomst waar gelovigen naar uitkijken. Daarom zouden ze nu moeten oefenen met het maken van wijze oordelen.

1 Korintiërs 6:12-20

Veel Griekse (Griekenland) denkers geloofden dat geestelijke zaken belangrijker waren dan fysieke zaken. Ze leerden dat de geest van mensen belangrijker was dan hun lichaam. Dit leidde ertoe dat sommige mensen in Paulus' tijd dachten dat hun lichaam niet erg belangrijk was. Ze dachten dat ze alles konden doen wat ze wilden met hun lichaam.

Veel mensen in de Korinthische kerk accepteerden dit idee. Ze dachten dat ze seks konden hebben zoals ze wilden, zonder dat het voor God of andere gelovigen iets uitmaakte. Ze geloofden dat het geen invloed had op hun geest. Dit denken kwam voort uit een misverstand van Paulus' leer over vrijheid.

Paulus liet de Korintiërs zien dat de lichamen en geesten van mensen belangrijk zijn voor God. God wekte Jezus' lichaam op uit de dood en zal ook de lichamen van gelovigen die sterven opwekken. Degenen die Jezus volgen, zijn één met Hem in geest omdat ze in Hem geloven. De Heilige Geest is altijd bij elke gelovige omdat Hij in hun lichaam woont. Het lichaam van elke gelovige maakt deel uit van het lichaam van Christus. Dit is de kerk.

Wat gelovigen met hun lichamen doen, kan de kerk helpen of schaden. Paulus heeft hierover een voorbeeld geschreven in 1 Korintiërs 5:1-5. Daarom moeten gelovigen hun lichamen gebruiken om God eer te brengen.

1 Korintiërs 7:1-16

De Korintiërs hadden aan Paulus geschreven en vragen gesteld over het single zijn, seks en het huwelijk. Paulus beantwoordde hun vragen op basis van Jezus' leringen over hoe te leven.

Jezus beschouwde elke persoon als belangrijk. Hun behoeften waren voor Hem van belang. Hij diende anderen en deed wat goed voor hen was. Paulus gaf voorbeelden van hoe dit van toepassing was op huwelijk en seksualiteit.

Sommige Korintiërs dachten dat ze geen seks zouden moeten hebben als ze God trouw volgden. Paulus legde uit dat stellen voor elkaars lichaam zouden moeten zorgen en samen van seks zouden moeten genieten. Hij moedigde mensen die niet getrouwd waren aan om single te blijven. Maar hij maakte iets duidelijk: ieder persoon is vrij om te kiezen of ze willen trouwen of single willen blijven. Het belangrijkste is dat mensen God eren met hun lichaam.

1 Korintiërs 7:17-40

De Korintiërs waren bezorgd over het aanbrengen van de juiste veranderingen om bij Christus te kunnen horen. Ze dachten dat ze hun lichaam, werk en relaties moesten aanpassen. Ze geloofden dat deze veranderingen hen meer acceptabel zouden maken voor God en anderen.

Paulus sprak over hoe de Korintiërs waren toen ze voor het eerst in Jezus geloofden. Ze werden niet

als wijs, machtig of belangrijk beschouwd. Toch hield God van hen en koos Hij hen uit. Hierdoor maakten ze deel uit van Gods familie.

Paulus maakte iets heel duidelijk: geen enkele verandering die de Korintiërs ondergingen, zou de waarheid over Gods liefde voor hen veranderen. Dit gold voor de overgang van slaaf naar vrije persoon. Het maakte niet uit of ze besneden waren of niet. Het betrof ook de keuze om te trouwen of niet. Gelovigen in elke situatie behoren tot de Heer, en daarom zijn ze vrij om keuzes te maken in hun leven die God zullen eren.

Paulus vertelde de Korintiërs niet dat ze moesten doen alsof de huidige wereld er niet toe deed. Zijn punt was dat het dienen van de Heer centraal moest staan in al hun plannen.

1 Korintiërs 8:1-13

Veel mensen in Korinthe vereerden afgodsbeelden. Dit was gebruikelijk in de landen die onder het bestuur van de Romeinse regering vielen.

Toen mensen beelden van goden aanbaden, offerden ze dieren om de goden te eren. Het vlees van deze geofferde dieren werd op de markten verkocht en ook bij maaltijden geserveerd.

De gelovigen in Korinthe wilden weten of ze dit vlees mochten eten. Ze wisten dat er maar één ware God is en dat beelden van valse goden niets voorstellen. Daarom dachten ze dat het niet uitmaakte of ze voedsel aten dat aan valse goden was geofferd. Ze waren erg trots op hun kennis en dachten dat dit hen beter maakte dan anderen.

Paulus zei dat van elkaar houden en voor elkaar zorgen belangrijker is dan hun kennis. Volgelingen van Jezus moeten alles doen wat de rest van Gods familie aanmoedigt en versterkt.

1 Korintiërs 9:1-18

Paulus legde uit wat vrijheid voor gelovigen inhield. Jezus bevrijdde zijn volgelingen van de macht van zonde, dood en kwaad. Hij maakte hen niet vrij om te doen wat ze wilden, maar om God volledig te kunnen gehoorzamen en anderen te dienen.

Paulus gebruikte zichzelf als voorbeeld. Hij beschreef alle rechten die hij als apostel had. Een van die rechten was om geld te ontvangen van de mensen in de kerken die hij hielp opstarten. De leringen van Jezus en de Schrift toonden aan dat apostelen dit recht hadden. Schrift is Gods woord.

Het was gebruikelijk dat andere apostelen geld ontvingen voor hun werk, en ook andere soorten arbeiders ontvingen voordelen voor het werk dat ze deden.

Paulus had de vrijheid om dit recht te gebruiken, maar hij koos ervoor het niet te doen. Hij was toegewijd aan het prediken over Christus, zelfs zonder daarvoor betaald te worden. Het verkondigen van Jezus was Paulus plicht en hetgeen dat hem het meest aan het hart ging.

1 Korintiërs 9:19-27

Paulus gebruikte zijn rechten alleen wanneer het hem hielp de waarheid over Jezus te delen. Hij had alle rechten die een vrij persoon heeft, maar hij leefde als een dienaar voor anderen. Dit betekende dat hij zijn recht opgaf om te doen wat hij zelf wilde. In plaats daarvan volgde hij de leiding van de Heilige Geest in wat hij voor andere mensen moest doen.

Hij diende anderen op elke mogelijke manier om hen te helpen in Jezus te geloven. Paulus was vrij om de Wet van Mozes niet langer te volgen, maar hij hield zich aan de Joodse wetten wanneer hij bij Joden was. Dit deed hij om meer kansen te creëren om Joden over Jezus te vertellen.

Paulus zei dat hij zijn lichaam onder controle hield als een hardloper of een bokser die intensief traint. Hij deed dit zodat zijn geest, hart en lichaam gehoorzaamden aan de wet van Christus. Paulus' vrijheid als gelovige betekende dat hij vrij was om Jezus volledig te gehoorzamen.

1 Korintiërs 10:1-13

De Korinthische gelovigen wisten dat Christus hen had bevrijd. Maar vrij zijn betekende niet dat ze mochten zondigen. Paulus waarschuwde de Korinthische gelovigen voor manieren waarop ze in verleiding konden komen om te zondigen. Hij gebruikte voorbeelden van Israël van honderden jaren eerder.

De meeste Korinthische gelovigen waren heidenen. Toch maakten ze deel uit van Gods volk en konden ze leren van de fouten van Israël. Deze voorbeelden tonen aan hoe gevaarlijk het is om naar slechte dingen te verlangen. Gelovigen zullen in de verleiding komen om slechte dingen te willen of te doen. Ze kunnen erop vertrouwen dat God hen helpt en hen de kracht geeft om nee te zeggen tegen het kwaad.

1 Korintiërs 10:14–11:1

Paulus maakte heel duidelijk dat valse goden niet echt bestaan. Ze zijn geen echte goden. Voedsel dat aan hen is geofferd, heeft geen betekenis. Gelovigen zijn vrij om dat voedsel te eten.

Maar er zijn twee redenen waarom ze voorzichtig moeten zijn. Ten eerste, wanneer mensen offers brengen aan valse goden, eren ze eigenlijk kwade geestelijke wezens. Gelovigen moeten alles vermijden dat hen met het kwade verbindt.

Ten tweede moeten gelovigen ervoor zorgen dat ze anderen niet in verwarring brengen over wat goed of fout is. Paulus beschreef dit als het laten struikelen en vallen van mensen. Sommige mensen kunnen denken dat het verkeerd is om bepaald voedsel te eten. Als ze een gelovige dat voedsel zien eten, kunnen ze denken dat de gelovige iets verkeerd doet. Dit kan ertoe leiden dat mensen gaan twijfelen aan de waarheid over God en niet in Hem geloven.

Gelovigen hebben het recht om alles te eten en drinken waarvoor ze God danken. Maar er is iets belangrijkers dan dat recht gebruiken: het helpen van mensen om in Jezus te geloven en Hem te volgen. Gelovigen brengen glorie aan God wanneer ze handelen voor het welzijn van anderen.

1 Korintiërs 11:2–16

God wordt op verschillende manieren aanbeden, afhankelijk van de plaats en het tijdstip. Deze manieren zijn vaak gebaseerd op wat gebruikelijk en gepast is in de woonomgeving van de mensen.

In de tijd van Paulus, in de gebieden rond de Middellandse Zee, was haar erg belangrijk. Het werd als gepast beschouwd dat vrouwen hun haar lang droegen en hun hoofd bedekten. Voor mannen werd dit niet als gepast beschouwd.

Korinthische gelovigen die mannen waren, droegen hun haar op een bepaalde manier. Korinthische gelovigen die vrouwen waren, deden iets anders met hun haar. Maar ze baden, profeteerden en aanbaden allemaal God. Ze stonden allemaal onder Gods gezag.

1 Korintiërs 11:17–34

De wijze waarop de Korinthische gelovigen de Maaltijd van de Heer vierden, bracht schade toe aan de kerk. Het liet niet zien hoe de volgelingen van Jezus als één werden samengebracht.

De Korinthische kerk was verdeeld in verschillende groepen. Rijke en arme mensen werden anders behandeld. Sommigen vierden feest tijdens het Avondmaal en werden zelfs dronken, terwijl anderen zonder eten achterbleven.

Hierdoor was er een oordeel over de kerk gekomen. Sommige gelovigen waren ziek geworden en anderen waren overleden.

Paulus legde uit dat het Avondmaal draait om het herinneren en verkondigen van Jezus' dood. Jezus gaf zijn lichaam als offer om een nieuw verbond met Gods volk te vestigen.

Gelovigen moeten het lichaam van Jezus eren, dat begraven was en uit de dood is opgestaan. Ze moeten ook de andere gelovigen in het lichaam van Christus respecteren. Op deze manier eren ze ook Jezus. Hun aanbiddingspraktijken zouden hen moeten helpen om voor elkaar te zorgen als Gods familie.

1 Korintiërs 12:1–11

De Heilige Geest helpt mensen te erkennen dat Jezus Heer en Koning is. Zodra iemand in Jezus gelooft, woont de Heilige Geest in hen. De Geest kent hen en helpt hen om voor Jezus te leven en Hem te dienen.

De Heilige Geest schenkt ook gaven aan gelovigen. De gaven van de Geest helpen gelovigen om elkaar te dienen. De Geest bepaalt welke gave aan elke persoon wordt gegeven. Geen enkele gave is beter dan de andere. Elke gave is uniek en belangrijk. Ze komen allemaal van de Heilige Geest en moeten allemaal worden ingezet om het geloof van Jezus' volgelingen te versterken.

1 Korintiërs 12:12–31

Paulus beschreef verschillende manieren waarop de kerk als een lichaam functioneert. De kerk bestaat uit veel verschillende soorten mensen. Ze komen uit diverse plaatsen en hebben uiteenlopende manieren van denken en handelen. Ze bezitten verschillende gaven van de Geest en werken en dienen op diverse manieren.

Op deze manier zijn gelovigen als de verschillende delen van een menselijk lichaam. Net zoals de delen van een menselijk lichaam samenwerken, werken gelovigen samen als één geheel. Ze werken samen om Jezus te gehoorzamen en anderen over Hem te vertellen.

Paulus zei ook dat de kerk in feite het lichaam van Christus is. Jezus is als het hoofd dat het lichaam leidt en stuurt (Efeziërs 5:23). Jezus regeert nu in de hemel samen met de Vader.

De kerk blijft haar werk op aarde doen door de kracht van de Heilige Geest. Op deze manier is de kerk het deel van Jezus dat zichtbaar is voor anderen. Zo fungeert de kerk als Jezus' lichaam op aarde totdat Hij terugkeert.

1 Korintiërs 13:1-13

De gaven en vaardigheden die de Geest aan gelovigen schenkt, moeten met liefde worden ingezet. Liefde is geen geestelijke gave, maar een levenswijze. Het is de manier van leven die Jezus zijn volgelingen onderwees. Paulus noemde het de wet van Christus.

Hij noemde verschillende manieren waarop mensen geen liefde tonen. Deze manieren omvatten het verlangen naar wat anderen bezitten en opscheppen. Ze omvatten mensen die trots zijn en eerst aan zichzelf denken voordat ze aan anderen denken. De gelovigen in Korinthe deden al deze dingen.

Paulus beschreef toen de manieren van denken, voelen en handelen die op liefde zijn gebaseerd. Liefde blijft voor altijd bestaan. Geestelijke gaven zullen niet eeuwig duren. Ze maken deel uit van de huidige wereld die nog niet volmaakt is. Paulus sprak over een tijd waarin het volmaakte zal komen. Hij verwees naar de nieuwe schepping.

Er is een groot verschil tussen de huidige wereld en de nieuwe schepping. Het is als het verschil tussen kijken door een wazige spiegel en direct naar iets kijken. Gelovigen wachten vol geloof en hoop op de nieuwe schepping. Terwijl ze wachten, volgen ze de weg van liefde van Jezus.

1 Korintiërs 14:1-25

Sommige gelovigen in Korinthe dachten dat bepaalde geestelijke gaven beter waren dan andere. Paulus maakte duidelijk dat dit niet klopte. De gaven hebben verschillende doelen.

Veel Korinthische gelovigen konden andere talen spreken. Dit waren talen die ze daarvoor niet kenden. Ze waren trots op deze gave van de Geest. Paulus legde uit waarom ze meer naar de gave van profetie zouden moeten verlangen dan naar andere gaven. Hij beschreef de gaven op basis van hoeveel ze anderen aanmoedigen en helpen.

Wanneer mensen spreken in talen die ze eerder niet kenden, helpt het hen om tot God te bidden. Ze worden versterkt in hun relatie met God. Dat is een prachtige zaak. Maar anderen begrijpen niet wat ze zeggen. Ze kunnen het alleen begrijpen als er iemand is die deze talen kan uitleggen. Als de boodschap niet wordt uitgelegd, worden degenen die luisteren er niet door versterkt of aangemoedigd, en ze kunnen in de war raken.

Het is veel nuttiger voor gelovigen om profetieën te delen in een taal die iedereen begrijpt. Dit kan anderen helpen om zondige wegen in hun leven te herkennen. Het kan hen ook troosten en hoop geven. Het belangrijkste is dat gelovigen hun gaven gebruiken op manieren die de kerk versterken.

1 Korintiërs 14:26-40

De gelovigen in Korinthe gebruikten hun gaven van de Heilige Geest tijdens hun erediensten. Ze waren zeer actief en enthousiast in hun aanbidding van God. Paulus erkende dat dit positief was.

Echter, er waren enkele problemen wanneer de Korintheïers samenkwamen. Hun diensten waren chaotisch en oncontroleerbaar. Mensen deelden boodschappen in talen die niemand begreep. Het was moeilijk om iets te horen omdat velen tegelijkertijd aan het profeteren waren. Sommige vrouwen spraken te luid, waardoor andere gelovigen werden afgeleid en niet goed konden opletten.

Paulus gaf de Korintiërs daarom instructies voor hun diensten. God is een God van vrede en orde. Gelovigen moeten hun gaven gebruiken op manieren die Gods orde weerspiegelen.

1 Korintiërs 15:1-19

Jezus Christus is de Messias die stierf en vervolgens uit de dood werd opgewekt. Dit vormt de kern van het goede nieuws over Jezus.

Paulus verkondigde deze boodschap aan de Korintheïers. Het was dezelfde boodschap die alle apostelen van Jezus verkondigden. De apostelen en vele anderen hadden Jezus gezien nadat hij uit de dood was opgestaan. Zij waren getuigen van zijn opstanding.

Echter, enkele gelovigen in Korinthe beweerden dat deze boodschap onwaar was. Zij geloofden niet dat iemand uit de dood kon opstaan. Paulus verzette zich krachtig tegen deze opvatting. Als niemand uit de dood kan opstaan, dan is Christus

zelf ook niet opgestaan. Zonder zijn opstanding is er geen goed nieuws over Jezus.

Het goede nieuws betreft Gods overwinning op zonde en dood. De opstanding van Jezus uit de dood is het bewijs dat Gods overwinning werkelijk is. Zonder dit kunnen gelovigen niet hopen op leven na de dood. Zonder Jezus' opstanding heeft geloof in Hem geen betekenis.

1 Korintiërs 15:20-34

Paulus sprak over wat Adam heeft gedaan. Hij had het over de zonde van Adam. Toen Adam zondigde, kwamen zonde en dood de wereld binnen. Het gevolg is dat mensen sterven.

Paulus sprak ook over wat Christus deed. Hij vertelde hoe Jezus zonder zonde leefde. Jezus stierf zoals Adam en alle mensen sterven. Maar toen wekte God Hem op uit de dood. Jezus was de eerste mens die nieuw, krachtig eeuwig leven van God ontving. Hij deelt dat leven met allen die Hem volgen. Zij zullen allemaal uit de dood worden opgewekt wanneer Jezus terugkeert naar de aarde. Op dat moment zal Hij het kwaad, de zonde en de dood volledig vernietigen.

Dit is de hoop die Paulus deelde met alle kerken die hij hielp oprichten. Deze hoop gaf hem de kracht om problemen en lijden te doorstaan. Het helpt ook gelovigen om de problemen en het lijden in hun leven te doorstaan.

1 Korintiërs 15:35-58

Paulus onderwees dat de lichamen van alle gelovigen uit de dood zullen worden opgewekt. Sommige van de gelovigen in Korinthe konden zich niet voorstellen hoe hun lichamen eruit zouden zien wanneer dit zou gebeuren. Paulus gebruikte voorbeelden uit de zichtbare wereld om hen te helpen dit te begrijpen.

Een plant ziet er heel anders uit dan het zaad waaruit het groeide. Dit is vergelijkbaar met het verschil tussen het lichaam van een persoon voor de dood en na de opstanding. Menselijke lichamen zijn gemaakt van materialen die God schiep toen Hij de wereld maakte. Op deze manier lijken ze op het lichaam dat God uit stof voor Adam creëerde (Genesis 2:7). Dat is wat Paulus bedoelde met het zijn als de aardse mens.

Wanneer gelovigen uit de dood worden opgewekt, zullen hun menselijke lichamen worden getransformeerd. Ze zullen niet slechts een geest zijn, maar lichamen hebben zoals het lichaam van

Jezus na zijn opstanding. Dat is wat Paulus bedoelde met het zijn als de hemelse mens. Hun nieuwe lichamen zullen veel meer kunnen dan hun oude lichamen en zullen eeuwig meegaan.

Paulus viert dit met een overwinningslied. De Messias leeft en de macht van de dood is overwonnen! De manier waarop mensen leven terwijl ze op aarde zijn, is van belang. Dit is belangrijk omdat de dood niet het einde van het leven is.

1 Korintiërs 16:1-24

De gelovigen in Korinthe sloten zich aan bij andere heidense kerken om een financiële gift voor te bereiden. Deze was bestemd voor de Joodse gelovigen in Jeruzalem die in nood verkeerden.

Paulus gaf hen instructies over hoe ze hun gift op een juiste en ordelijke manier konden voorbereiden. Paulus schreef ook over deze gift in Romeinen 15:25-28 en in 2 Korintiërs 8-9. Hij hoopte de gemeente in Korinthe te bezoeken om de gift op te halen.

Paulus noemde verschillende vrienden die hij en de Korinthische gelovigen kenden. Deze vrienden waren voorbeelden van mensen die hard werkten, vrijgevig gaven en anderen dienden. Paulus wilde dat de Korintiërs hen goed behandelden en hun voorbeeld volgden.

Paulus eindigde zijn brief met opdrachten om voorbereid, moedig en liefdevol te zijn. Hij spoorde de gelovigen aan elkaar te begroeten met een heilige kus. Deze praktijk liet zien dat gelovigen elkaar als familieleden accepteerden. Het toonde ook aan dat ze elkaar met respect en eer behandelden. Het was een manier om hun liefde voor de Heer en al zijn mensen te tonen.